

гэтай галіне, яго распаўсюджваннем у Беларусі звязваюцца перспектывы актывізацыі інавацыйнай дзейнасці айчынных прадпрыемстваў.

Крыніцы і літаратура

1. Клўдїенка В. П. Падатковае стымуляванне інавацыйнай дзейнасці ў бізнес-сектары. *Інавацыі*. 2018. № 7. С. 28–32.
2. Клаўдїенка В. П. Падатковае стымуляванне інавацыйнай актывнасці прадпрыемстваў у Кітаі. *Грамадства і Эканоміка*. 2018. № 7. С. 39–50.
3. Падатковыя стымулы ў развіццё інавацыйнай дзейнасці. URL: http://www.nalog.gov.by/ru/razjasnenija_minsk_obl_ru/view/r-nalogovye-stimuly-v-razvitii-innovatsionnoj-dejatelnostir-33124/ (дата доступу: 04.10.2020).
4. Рудзеня В. А. Удасканаленне сістэмы падатковага стымулявання інвестыцыйнай і інавацыйнай актывнасці суб'ектаў гаспадарання ў Рэспубліцы Беларусь. *Актуальныя праблемы сусветнай эканомікі і менеджменту: матэрыялы Міжнар. інтэрнэт-конф./установа адукацыі «Беларускі гандлёва-эканамічны ўніверсітэт спажывецкай кааперацыі»*; рэдкал. Гомель, 2019. С. 128–130.

Ховрак І. – к. е. н., доц.
Кременчуцький національний
універсітет імені Михайла
Остроградського
м. Кременчук, Україна

Роль організацій грамадзянскага супільства у забеспеченні сталого развітку

Організацыі грамадзянскага супільства шляхам виконання праграм, праектў та заходў, у тому числі рэалізацыі рїзноманїтных міжнародных праграм, здатні спрыяці сталому развітку. Фінансуванне дїяльнасці грамадських організацїаў мае тенденцыю да зростання, аднак разпадїляецься нерўвномїрно (табл. 1). Так, найбїльша частка фінансування надходїць да грамадських організацїаў м. Кїева, аднак за останнї п'ять рокўв она зменшїлася з 62,73 % у 2014 р. да 49,99 % у 2018 р. Про рэзулътаты своєї дїяльнасці за 2018 р. органам державної статїстїкї прозвїтувало 26 630 керївнїх органўв грамадських організацїаў, загальна кїлькїсть членўв якїх нараховує 19,1 млн осїб.

Проведенїй аналіз свїдчыть, що у 2018 р. грамадські організацїаў в Україні отрималї фїнансування в обсязї 7354061,7 тїс. грн, з якїх 57,41 % (4221757,6 тїс. грн) складає благодїйна допомога, а саме: 1286639,8 тїс. грн (30,48 % вїд загальногo обсягу коштів благодїйної допомоги) отримано вїд прїдприємств та організацїаў Україні, 430744,1 тїс. грн (10,20 %) – вїд грамадьян Україні, 2504373,7 тїс. грн (59,32 %) – вїд нерезїдентўв. До рєгїонўв, у якїх грамадські організацїаў фїнансуютьсь переважно (понад 70 %) за рахунок благодїйної допомоги, належать: Закарпатська обл. (89,41 % вїд загальногo обсягу фїнансування рєгїону), Днїпропетровська обл. (84,88 %), Сумська обл. (77,99 %), Донецька обл. (77,51 %), Одеська обл. (76,98 %), Харкївська обл. (75,95 %), Кїровоградська обл. (71,98 %). Також важлївїм є розподїл коштів, отриманїх грамадськїми організацїаўми.

Вїтратї грамадських організацїаў у 2018 р. розподїленї таким чїном: розрахункї за податкїми й зборамї (1,94 % вїд загальногo обсягу вїтрат), оплата працї (18,87 %), вїдрахування на соцїальнї заходї (4,01 %), амортизацїа (1,07 %), благодїйна дїялнїсть (28,65 %), матерїальнї вїтратї (7,71 %), оплата послуг (25,1 %), їнше (12,65 %). Структура вїтрат, як ї надходжень, є неоднорїдною в рїзних рєгїонах Україні.

Надходження коштів до громадських організацій за джерелами, %

Регіон	Державний бюджет	Місцевий бюджет	Членські внески	Благодійна діяльність	Господарська діяльність	Інші джерела
Україна	3,72	3,99	10,82	57,41	10,39	13,67
Вінницька	0,43	20,10	19,46	44,55	0,47	14,99
Волинська	0,81	12,49	19,37	41,36	0,68	25,29
Дніпропетровська	0,08	3,01	1,91	84,88	0,20	9,92
Донецька	0,32	1,08	1,88	77,51	0,07	19,14
Житомирська	0,01	27,05	9,47	52,56	0	10,91
Закарпатська	0,36	2,20	3,46	89,41	0,29	4,28
Запорізька	0,12	4,78	14,95	56,78	0,06	23,31
Івано-Франківська	0,20	23,68	4,19	49,50	0	22,43
Київська	2,60	19,95	23,87	41,94	1,11	10,53
Кіровоградська	0	4,36	8,90	71,98	2,11	12,65
Луганська	0,53	7,55	8,88	35,38	0,04	47,62
Львівська	0,83	10,02	14,81	47,10	0,60	26,64
Миколаївська	0	23,23	13,06	44,28	0	19,43
Одеська	0,01	1,46	16,33	76,98	0	5,22
Полтавська	0,62	17,44	13,90	53,04	0,87	14,13
Рівненська	2,68	10,88	10,77	53,63	0,85	21,19
Сумська	0,49	5,56	7,11	77,99	3,56	5,29
Тернопільська	1,07	3,34	8,39	60,71	0	26,49
Харківська	0,56	1,58	11,91	75,95	0,66	9,34
Херсонська	0	6,47	6,67	27,43	0,69	58,74
Хмельницька	2,35	11,28	6,70	62,81	0,06	16,80
Черкаська	3,12	11,34	10,65	67,82	0,50	6,57
Чернівецька	0	8,37	8,92	58,36	1,13	23,22
Чернігівська	0,33	10,87	5,74	54,10	0,66	28,30
м. Київ	6,96	1,43	11,43	47,55	20,3	12,33

Джерело: сформовано автором на основі [1].

Потужним фінансовим ресурсом для забезпечення сталого розвитку є програми міжнародної технічної та гуманітарної допомоги, які надаються донорами на безоплатній та безповоротній основі, а саме [2, 57–58]: українська ініціатива з підвищення впевненості, зміцнення місцевого самоврядування, зміцнення потенціалу громадянського суспільства, формування сприятливих умов діяльності громадянського суспільства, програма ефективної та відповідальної політики, зміцнення місцевої бюджетної ініціативи, глобальна трудова програма: Україна, реагування на порушення прав людини та посилення спроможності правозахисників, підтримка реформи кримінальної юстиції, прозорий, підзвітний, ефективний бюджетний процес на місцевому рівні, українська регіональна платформа громадських ініціатив, діалог сприяння торгівлі, сприяння національному діалогу заради реформ, розвитку і справедливості, діалог заради реформ та суспільного єднання, запобігання торгівлі людьми, національний механізм взаємодії у сфері протидії торгівлі людьми, посилення кримінального переслідування торгівлі людьми, захист прав людини через доступ до правової допомоги, протидія торгівлі дітьми та молоддю, доступна і якісна правова допомога, електронне врядування задля підзвітності влади та участі громади, підтримка децентралізації, гендерне бюджетування, підтримка місцевого самоврядування і верховенства права, консультаційний фонд впровадження реформ тощо. Отже, організації громадянського суспільства здатні сприяти сталому розвитку надзвичайно широким розмаїттям шляхів для досягнення цілей екологічної, соціальної та економічної сфер.

Джерела та література

1. Статистичні збірники Державного комітету статистики. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Ховрак І. В. Соціальна відповідальність закладів вищої освіти як каталізатор збалансованого регіонального розвитку: монографія. Кременчук: ПП «Бітарт», 2020. 392 с.

Хомич Л. – аспірантка
Хмельницький національний
університет

Роль лідера у зменшенні ризиків інноваційного розвитку підприємства

Сучасний стан глобальної економіки характеризується переважанням впливу транснаціональних компаній на процеси конкурування і частоти конфліктної ринкової взаємодії суб'єктів господарювання. Завдяки своїй економічній потужі ТНК виграють у конкурентних перегонах на більшості традиційних сегментах ринку і менш потужним економічним гравцям доводиться відшукувати/створювати для себе ринкові ніші з невеликою споживчою ємністю. В умовах вільного доступу до інформації про ринкові пропозиції і запити споживачів, а також за наявності достатнього рівня знань про тенденції науково-технічного прогресу такі ніші можуть створюватись навіть за незначного обсягу інвестицій. Це посилює роль знанневих ресурсів у формуванні конкурентних переваг малих підприємницьких структур. Однак здебільшого висока динаміка нових ринкових пропозицій властива сфері обслуговування – у виробничих галузях нові пропозиції споживчих цінностей з'являються набагато рідше. І однією з причин є більша капіталомісткість виходу у нові сегменти ринку, а значить – ризики неприйняття новинок ринком набагато істотніше впливатимуть на фінансовий стан підприємства. Тому доволі часто керівництво вітчизняних підприємств відмовляється від рішень про його інноваційний розвиток (який передбачає радикальні зміни у структурі здійснюваних бізнес-процесів), надаючи перевагу інкрементальним інноваціям, що лише дещо поліпшують або розвивають базовий зразок продукції. За такого підходу до управління бізнесом ймовірність його динамічного зростання невисока, а режим функціонування наближається до безприбуткового.

Іншими можуть бути ринкові перспективи тих підприємств, чії керівники дотримуються стратегії проактивного лідерства – оперативно використовуючи переваги «інформаційної асиметрії» [1] для створення й матеріалізації нових знань, а відтак – їх реалізації у проектах інноваційного розвитку. Такі лідери, керуючись логікою економічних законів і власною інтуїцією, а також – реалістичним сприйняттям дійсності, беруть на себе сміливість реалізації нестандартних і ризикованих рішень. На прийняття їх рішень впливає багато чинників – не тільки суто економічних, а й тих, що лежать у площині цінностей людини, її життєвих пріоритетів та які визначають особливості організаційних відносин, а значить – ефективність організаційної взаємодії у керованій ними бізнес-структурі.

У проектах інноваційного розвитку забезпечити ефективність організаційної взаємодії надзвичайно важливо – для зменшення помилок учасників в ході його реалізації. Це завдання належить до сфери відповідальності лідерів і потребує формування дієвих мотиваційних важелів. Тому метою цього дослідження визначено виокремлення чинників, що впливають на формування мотиваційного поля учасників проектів інноваційного розвитку.

Проекти інноваційного розвитку будь-якого підприємства у своїй основі містять значну інноваційну складову – навіть тоді, коли проектом передбачається упровадження придбаної технології. Адже налагодження нових процесів, запуск виробництва нової продукції чи її виведення на новий ринок – це завжди деяка нова сукупність чинників, які впливають (позитивно чи негативно) на сам процес упровадження нового (табл. 1 побудована з урахуванням [1]).